

Kvinder, men der behøves ingen ydre Skranker for at ordne dette Forhold, den naturlige Arbejdsfordeling, Konkurrencen og den herskende Tidsaand vil gøre det.

Med Blikket opad og fremad maa vi se Tiden an. Kom-mende Generationer er det forbeholdt at høste, hvad Nutiden saar. Lad os alle, i Fællesskab saavelsom hver for sig, arbejde med Troskab paa Slægtens Udvikling og Fremskridt!

Det godt holdte Foredrag lønnedes med livligt Bifald, og Stemningen var hele Aftenen fortræffelig. Trangen til en For-ening, sammensat af Mænd og Kvinder, der alle vil optage Ar-bejdet for Kvindens Frigørelse, havde længe været følt, og derfor glædede enhver af de tilstedeværende sig over, at For-eningen nu er en Kendsgerning, og at Arbejdet kan begynde.

Børnehjemssagen.

Den 11. November holdt Frøken *V. Møller*, Forstander-inde for en Afdeling af Børnehjemmet *Kana*, i Dansk Kvindesam-fund et Foredrag om Børnehjemssagen. Det blev hørt med stor Interesse og fulgtes af en livlig Forhandling, der, som vore Læsere vil se, fortsættes her i Bladet.

Frøken Møller begyndte med at tage Forbehold overfor al *teoretisk* Børneopdragelse; hun havde, som saa mange andre, haft fuldt op af Principer, men da hun selv fik rigtigt med Børn at gøre, lærte hun, at det ikke er Principerne, der gør Mesteren; hvert Barn maatte, ligesom hver forskellig Blomst, plejes paa sin Maade. Og man kunde ikke gøre for meget for Børnene; Folk, der talte om, at man gjorde lovlig stort Staahej af Børnene nutildags, kunde man henvise til, at man arbejdede paa Fremskridt paa alle Omraader, i Jordbruget, i Kvægavlen osv., hvorfor saa ikke ogsaa paa dette? Det væsent-ligste var, at Børnehjemmet blir et virkeligt *Hjem* for Børnene, et Hjem med en *Moder*, der gav sig Tid til at være Barn med dem og gik ind paa det, de nu havde Lyst til; kun saa blev Børnene frimodige og glade — og man maatte huske, at selv om man gav dem sit bedste, faldt det dem ofte svært at und-være deres egen Moder.

Et vigtigt Opdragelsesmiddel var at lære Børnene at bruge deres Hænder ligefra smaa; i *Kana* havde Børnene selv lavet